

MOCIÓ DEL GRUP MUNICIPAL CORNELLÀ EN COMÚ-CRIDA PER CORNELLÀ PER A LA DECLARACIÓ DE CORNELLÀ DE LLOBREGAT COM A MUNICIPI OPOSAT AL TRACTAT TRANSATLÀNTIC DE COMERÇ I INVERSIONS (TTIP)

Durant aquests anys de mal anomenada crisi econòmica, la justificació utilitzada per retallar drets laborals i explotar encara més la classe treballadora era la necessitat d'acabar amb les conseqüències socials de la crisi i la de generar ocupació.

El 2013, la Comissió Europea va rebre el mandat dels estats membre de la Unió Europea (UE) de negociar amb els Estats Units (EUA) el Tractat Transatlàntic de Comerç i Inversions (ATCI, més conegut com TTIP per les seves sigles en anglès), presumptament per tal d'incrementar el comerç entre la UE i els EUA, reduint les barreres aranzelàries, a fi d'aconseguir crear ocupació, creixement econòmic i millora de la competitivitat. Des de llavors, la UE i els EUA estan negociant en secret, amb un intolerable dèficit de transparència i control per part de la ciutadania i dels seus representants polítics, un ampli acord de liberalització de comerç i inversions. Aquest acord representa un seriós perill per a la democràcia i la deguda protecció dels drets en matèria de sanitat i educació, en matèria mediambiental, i respecte el que té a veure amb els nostres drets digitals o com a consumidors, avantposant l'interès comercial dels inversors i empreses transnacionals (ETN) a l'interès general.

En principi el TTIP és un acord marc per facilitar el comerç i les inversions entre els EUA i la Unió Europea, per crear la zona de lliure comerç més gran del món amb més de 800 milions de consumidors, però amaga molt més. La mateixa Comissió Europea defineix a la seva web el TTIP: *“El TTIP té com a objectiu eliminar les barreres comercials entre els EUA i la Unió Europea (suprimir aranzels i normativa innecessària, restriccions a la inversió, etc), i simplificar la compravenda de béns i serveis entre aquests dos espais. Eliminar aquestes barreres suposarà creixement econòmic, creació de llocs de treball i disminució dels preus.”* S'ha de tenir en compte, però, que els aranzels entre aquestes dues potències són baixos i estan al voltant del tres per cent. Així doncs, la negociació va més enllà, i busca que les normatives d'ambdues zones s'equiparin en diversos aspectes. S'ha de tenir en compte que la legislació europea és molt més restrictiva en alguns aspectes que la dels EUA: Europa, per exemple, prohibeix l'ús d'unes 1200 substàncies en la fabricació de cosmètics mentre que els EUA només 12, o també, en allò relatiu a la regulació d'organismes genèticament modificats (OGM), presents en més del 70% dels aliments dels EUA i pràcticament prohibits a la Unió Europea. Així, aquí, ja no parlem d'aranzels, sinó del conjunt de garanties i controls que intervenen en l'exportació i en la importació de mercaderies tals com controls administratius i garanties sobre els productes: el que es pretén és eliminar-los. Aquesta “major liberalització de les relacions comercials EUA-UE”, tal com està concebuda, implicaria una rebaixa dels estàndards europeus molt més que la dels americans, tant en les regulacions que protegeixen al consumidor, i al medi ambient (fi al "Principi de precaució" vigent en Europa), com les que tenen a veure amb els drets dels treballadors.

D'altra banda quan es refereix a l'obligació d'estàndards comuns dels drets laborals, no es defineix si parlem de mínims o màxims, trobem només una referència al concepte de Treball Decent de la OIT i no trobem referències als convenis d'aquesta organització internacional. De la mateixa manera no estableix als documents cap clàusula de intangibilitat o no agressivitat que obligui a mantenir uns mínims drets. Tal i com passa amb les regulacions en termes alimentaris o ambientals, podem observar estàndards diferents entre els EUA i la Unió Europea. L'estat espanyol, per exemple, ha ratificat 133

convenis de la OIT mentre que els EUA només n'ha ratificat 14. Aquest mandat de creació de normativa comuna es transformaria en una pèrdua de drets.

El TTIP ignora qualsevol legislació nacional o local en matèria d'inversions. En introduir la clàusula ISDS de solució de controvèrsies Inversors-Estat, permet a les grans corporacions portar els governs (locals, regionals i estatals) davant tribunals privats en cas que es perjudiquin els interessos i beneficis que estimin de manera subjectiva, el que limita encara més la capacitat de les administracions públiques per aplicar lleis en les àrees de salut pública, medi ambient i protecció social. Això trenca no només amb qualsevol concepció de l'Estat de dret, sinó que resta sobirania fins i tot als aparells dels Estats-nació. Les resolucions, laudes, no serien recorribles i executables. Amb el ISDS la normativa té un origen privat, i amb la intervenció directa dels lobbies, els tribunals no tenen jutges públics, sinó juristes privats, i no es permet ni el recurs. A més a més, hem de ser conscients que aquí les parts són multinacionals i Estats, el que suposa que els autèntics damnificats en siguin la classe treballadora i les nacions sense Estat, que ni tan sols poden concórrer al procediment per defensar el seus interessos. Amb el ISDS es garanteix que quan es municipalitzi, es nacionalitzi, s'augmentin els impostos o els drets laborals, s'hagi de compensar econòmicament a les ETN. Qualsevol classe d'acord, incloent la contractació pública, ha de conduir a augmentar les garanties i no a reduir-les, com passaria amb aquest tractat. Aquest acord, al seu torn, no ha de posar en perill els aspectes progressius de la llei de contractació pública de la UE, especialment els que faciliten el desenvolupament regional i local. Aquests aspectes són importants ja que permeten que es realitzin les contractacions públiques tenint en compte no només criteris econòmics, sinó també d'altres com els mediambientals i els socials. Si les negociacions sobre el TTIP segueixen endavant, la lògica imposada per aquest tractat portaria al desmantellament dels serveis públics, així com a la pèrdua de llibertat dels poders locals per subministrar els serveis públics i satisfer les necessitats socials de les seves poblacions, fent impossible la promoció de polítiques de foment de l'activitat econòmica i l'ocupació local.

Els governs regionals dins de la UE tenen el dret a ser informats sobre la legislació que ha de ser acordada a nivell europeu i que els afecta, així com a les corporacions locals i comunitats autònomes del territori espanyol, perquè d'aquesta manera puguin expressar les seves opinions. Aquest dret no s'ha facilitat fins ara a les diverses regions i corporacions locals europees respecte a les negociacions que es vénen produint en relació al TTIP. És curiosament estrany que de les negociacions que la Comissió Europea ha mantingut per preparar les negociacions, el 92% hagin estat amb el sector privat, i només el 8% amb grups de defensa de l'interès públic o experts d'universitats i administracions públiques.

Amb aquest argumentari hem de considerar que les administracions locals:

- En ser a prop de les necessitats dels seus pobles, tenen el deure d'ingerència respecte al que trama el TTIP i un deure de resposta en la defensa dels interessos de les persones que conviuen al seu territori.
- Són els canals adequats per promoure els serveis públics, la indústria i l'ocupació locals i han d'esforçar-se per a la seva promoció com a resposta a l'interès comú.
- Estan obligades a protegir els drets socials, econòmics i ambientals, i a fer front als perills i exigències que vol imposar el TTIP a les seves poblacions (producció de productes químics i farmacèutics no testats científicament, l'acceptació d'aliments

modificats genèticament o provinents d'animals tractats amb productes químics ara prohibits, l'extracció de gas per mitjà del fracking...), basades en la lògica més criminal del mercat capitalista.

- Han d'ampliar el debat públic i democràtic sobre el que està veritablement en joc amb la posada en marxa d'aquest tractat, i l'esdevenir dels serveis públics.
- Han de vetllar perquè el comerç i la inversió contribueixin al bé comú, perquè aquests intercanvis siguin beneficiosos econòmicament i social, perquè no comprometin la salut del ja maltret medi ambient i perquè no es basin únicament en la recerca del benefici dels especuladors financers i de les empreses multinacionals.
- Han de preservar el control per garantir l'accés als béns comuns i a la creació de nous serveis públics, així com per afavorir la indústria i ocupació locals.

I és tenint en compte aquestes consideracions que sol·licitem d'aquest Ple de l'Ajuntament arribar als següents:

ACORDS

Primer.- Declarar Cornellà municipi oposat al TTIP, tot defensant els serveis públics bàsics per a la solidaritat i la redistribució socials.

Segon.- Sol·licitar del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques del Govern espanyol el seu suport a mantenir el caràcter públic dels anomenats serveis socialment útils.

Tercer.- Sol·licitar del Ministeri d'Economia la suspensió de les negociacions del TTIP i altres acords comercials similars (com el CETA, Acord de Lliure Comerç entre el Canadà i la UE, i el TISA, acord multilateral per a la liberalització i privatització de tot tipus de serveis públics), amb la finalitat d'aconseguir:

- Que mecanismes com l'ISDS no siguin inclosos en aquest ni cap altre tractat.
- No només defensar l'actual política reguladora de la UE i dels seus Estats de manera que no es perdin competències en matèries de legislació social, protecció al consumidor i medi ambient, sinó millorar-la àmpliament en la recerca del bé comú i dels drets de la classe treballadora, evitant la participació de les ETN en cap tipus de regulació.
- Que s'acabi l'actual falta de transparència de les negociacions, es faci pública tota la informació i s'obri un debat públic a la UE i els seus respectius parlaments nacionals, autonòmics i locals.
- Que la defensa dels serveis públics i del bé comú sigui el motor de les polítiques dels ens estatals, nacionals i locals.

Quart.- Que s'enceti un procés participatiu d'informació i debat sobre el TTIP a la nostra ciutat

Cinquè.- Donar trasllat dels acords al Govern espanyol, als grups parlamentaris del Congrés dels Diputats i als grups parlamentaris del Parlament de Catalunya.